TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. rugsėjo 26 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 56 straipsnis – Laisvė teikti paslaugas – Statybos sektorius – Darbuotojų komandiravimas – Mokesčių ir socialinio draudimo lengvatos darbuotojams ir statybos įmonėms – Neapmokestinimas pajamų mokesčiu – Atleidimas nuo sveikatos draudimo įmokų – Socialinio draudimo įmokų sumažinimas – Nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias šios lengvatos taikomos tik nacionalinėje teritorijoje teikiamoms statybos paslaugoms – Teisės nuostatos, kuriomis siekiama išlaikyti darbo jėgą nacionalinėje teritorijoje ir išvengti nedeklaruoto darbo dėl su darbo užmokesčiu susijusių priežasčių – Situacijų panašumas – Privalomieji bendrojo intereso pagrindai – Socialinė darbuotojų apsauga – Kova su sukčiavimu mokesčiais – Proporcingumas“

Byloje C-387/22

dėl *Tribunalul Satu Mare* (Satu Mare aukštesnysis teismas, Rumunija) 2022 m. birželio 2 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2022 m. birželio 10 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Nord Vest Pro Sani Pro SRL

prieš

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Satu Mare,

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai T. von Danwitz, P. G. Xuereb (pranešėjas), A. Kumin ir I. Ziemele,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė R. Şereş, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2023 m. liepos 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– Rumunijos vyriausybės, atstovaujamos M. Chicu, E. Gane ir A. Wellman,

* Proceso kalba: rumunų.

– Europos Komisijos, atstovaujamos T. Isacu de Groot ir W. Roels,

susipažinęs su 2023 m. lapkričio 9 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 26 ir 56 straipsnių, taip pat dėl 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36) 20 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Nord Vest Pro Sani Pro SRL* (toliau – *Nord Vest Pro*) ginčą su *Administrația Județeană a Finanțelor Publice Satu Mare* (Satu Mare apygardos viešųjų finansų administracija, Rumunija) ir *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca* (Klužo-Napokos regioninis viešųjų finansų generalinis direktoratas, Rumunija) (toliau kartu – mokesčių institucijos) dėl šių institucijų atsisakymo pripažinti statybos sektoriaus darbuotojams, vykdantiems savo veiklą kitos valstybės narės teritorijoje, teisę į mokesčių ir socialinio draudimo lengvatas, į kurias turi teisę to paties sektoriaus darbuotojai, vykdantys veiklą Rumunijos teritorijoje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2006/123

3 Pagal Direktyvos 2006/123 2 straipsnio 3 dalį ji netaikoma mokesčių sričiai.

4 Šios direktyvos 20 straipsnyje „Nediskriminavimas“ nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad gavėjui nebūtų taikomi diskriminaciniai reikalavimai, susiję su jo pilietybe arba gyvenamąja vieta.

2. Valstybės narės užtikrina, kad bendrosiose paslaugos gavimo sąlygose, kurias viešai skelbia teikėjas, nebūtų diskriminacinių nuostatų, susijusių su gavėjo pilietybe arba gyvenamąja vieta, tačiau neatmetant galimybės numatyti skirtingas paslaugos gavimo sąlygas, kai tuos skirtumus tiesiogiai pateisina objektyvūs kriterijai.“

Direktyva 96/71/EB

5 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 2 t., p. 431) 1 straipsnyje „Taikymo sritis“ nustatyta:

„1. Ši direktyva taikoma valstybėje narėje įsisteigusioms įmonėms, kurios pagal tarpvalstybinio paslaugų teikimo sistemą komandiruoja darbuotojus į kitos valstybės narės teritoriją pagal šio straipsnio 3 dalį.

<…>

3. Ši direktyva taikoma tada, kai šio straipsnio 1 dalyje paminėtos įmonės imasi vienos iš šių tarpvalstybinių priemonių:

a) savo sąskaita komandiruoja darbuotojus į kitos valstybės narės teritoriją ir duoda jiems nurodymus, vadovaudamosi sutartimi, sudaryta tarp darbuotojus komandiruojančios įmonės ir toje valstybėje narėje veikiančios šalies, kuriai bus teikiamos paslaugos, su sąlyga, kad komandiruotės metu komandiruojančioji įmonė ir darbuotojas saistomi darbo santykiais

<…>“

Reglamentas Nr. 883/2004

6 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72), iš dalies pakeisto 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 465/2012 (OL L 149, 2012, p. 4) (toliau – Reglamentas Nr. 883/2004), 12 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Asmeniui, kuris dirba pagal darbo sutartį valstybėje narėje darbdaviui, kuris joje paprastai vykdo savo veiklą, ir kurį tas darbdavys išsiunčia į kitą valstybę narę dirbti tam darbdaviui, toliau taikomi pirmosios valstybės narės teisės aktai, su sąlyga, kad numatyta tokio darbo trukmė neviršija 24 mėnesių ir jis nesiunčiamas pakeisti kito komandiruoto asmens.“

Rumunijos teisė

Mokesčių kodeksas

7 2015 m. rugsėjo 8 d. *Legea Nr. 227/2015 privind Codul fiscal* (Įstatymas Nr. 227/2015, kuriuo nustatomas Mokesčių kodeksas) (*Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 688, 2015 m. rugsėjo 10 d.; toliau – Mokesčių kodeksas) 60 straipsnyje numatyta:

„Pajamų mokesčiu neapmokestinami šie apmokestinamieji asmenys: <…>

5. fiziniai asmenys, kurie laikotarpiu nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2028 m. gruodžio 31 d. imtinai gauna 76 straipsnio 1–3 dalyse nurodytas darbo ir joms prilyginamas pajamas, jei kartu tenkinamos šios sąlygos:

a) darbdaviai vykdo veiklą statybos sektoriuje <…>

<…>

b) darbdavių apyvarta iš a punkte nurodytos veiklos ir kitos specifinės statybos sektoriaus veiklos sudaro ne mažiau kaip 80 % visos apyvartos. <…>

c) fizinių asmenų, kuriems taikomas neapmokestinimas, mėnesio pajamos neatskaičius mokesčių, kurias sudaro 76 straipsnio 1–3 dalyse nurodytos darbo ir joms prilyginamos pajamos, apskaičiuojamos pagal ne mažesnį kaip 3 000 [Rumunijos lėjų (RON) (apie 610 eurų)] už 8 darbo valandas per dieną mokamą mėnesinį *bruto* darbo užmokestį. Neapmokestinimas taikomas *bruto* mėnesio pajamoms iki 30 000 RON [(apie 6 100 eurų)], kurias sudaro 76 straipsnio 1–3 dalyse nurodytos fizinių asmenų darbo ir joms prilyginamos pajamos. Mokesčių lengvata netaikoma tai *bruto* mėnesio pajamų daliai, kuri viršija 30 000 RON;

<…>“

8 Mokesčių kodekso 78 straipsnyje išdėstyta:

„1. Darbo pajamų gavėjai turi prievolę mokėti galutinį mėnesinį mokestį, kurį apskaičiuoja ir išskaičiuoja prie pajamų šaltinio šių pajamų mokėtojai.

2. 1 dalyje numatytas mėnesinis mokestis nustatomas taip:

a) paskyrimo vietoje 10 % tarifą taikant apskaičiavimo bazei, atitinkančiai skirtumą tarp *neto* darbo pajamų, apskaičiuotų iš *bruto* pajamų atimant vieno mėnesio privalomąsias socialinio draudimo įmokas, mokėtinas pagal Rumunijos teisę arba tarptautinius teisinius dokumentus, kurių šalis yra Rumunija, ir prireikus individualų įnašą į valstybės biudžetą, mokėtiną pagal įstatymą, ir šiuos elementus:
   i) atitinkamą mėnesį suteiktą asmeninę neapmokestinamąją sumą;
   ii) profesinės sąjungos įmokas, sumokėtas atitinkamą mėnesį pagal įstatymą;
   iii) įnašus į pensijų kaupimo fondus <…>
   iv) papildomo sveikatos draudimo įmokas ir abonemento forma teikiamas medicinos paslaugas, kurių išlaidas padengia darbuotojai <…>

<…>“

9 Šio kodekso 80 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Darbo užmokesčio ir jam prilyginamų pajamų mokėtojai privalo apskaičiuoti ir išskaičiuoti pajamų mokestį už kiekvieną mėnesį šių pajamų pervedimo dieną ir pervesti jį į valstybės biudžetą ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, už kurį šios pajamos išmokamos, 25 d. įskaitytinai.“

10 Pagal minėto kodekso 138 straipsnio a punktą:

„Socialinio draudimo įmokų tarifai yra tokie:

25 % – fiziniams asmenims, turintiems darbuotojo statusą arba turintiems pareigą mokėti socialinio draudimo įmokas pagal šį įstatymą.“

11 To paties kodekso 138bis straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2028 m. gruodžio 31 d. imtinai fiziniams asmenims, gaunantiems darbo ir joms prilyginamas pajamas pagal darbo sutartis, sudarytas su statybos sektoriuje veiklą vykdančiais darbdaviais, kurie atitinka 60 straipsnio 5 punkte nustatytas sąlygas, 138 straipsnio a punkte numatytas socialinio draudimo įmokų tarifas sumažinamas 3,75 procentinio punkto.“

12 Mokesčių kodekso 139 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta:

„Fizinių asmenų, gaunančių darbo ir joms prilyginamas pajamas, mėnesinė socialinio draudimo įmokų apskaičiavimo bazė yra *bruto* darbo užmokesčio ir joms prilyginamos pajamos, gaunamos nacionalinėje teritorijoje ir užsienyje pagal socialinės apsaugos srityje taikomus Europos teisės aktus ir susitarimus dėl socialinės apsaugos sistemų, kurių šalis yra Rumunija, ir apima:

a) pajamas iš darbo užmokesčio ir atlyginimo pinigais ir (arba) natūra, gautas pagal darbo sutartį, darbo santykius arba įstatymo numatytą specialų statusą. <…>“

13 Šio kodekso 146 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie turi darbdavio ar panašų statusą, privalo apskaičiuoti fizinių asmenų, gaunančių darbo ir joms prilyginamas pajamas, mokėtinas socialinio draudimo įmokas ir jas išskaičiuoti prie šaltinio. 136 straipsnio d–f punktuose nurodytos įstaigos, taip pat fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie yra darbdaviai ar jiems prilyginami asmenys, privalo apskaičiuoti socialinio draudimo įmokas, kurias jie turi prievolę mokėti pagal įstatymą, atsižvelgiant į konkretų atvejį.“

14 Šio kodekso 154 straipsnio 1 dalies r punkte nurodyta:

„Nuo sveikatos draudimo įmokų mokėjimo atleistos šios fizinių asmenų kategorijos:

<…>

r) fiziniai asmenys dėl darbo ir joms prilyginamų pajamų pagal darbo sutartis, sudarytas su darbdaviais, vykdančiais veiklą statybos sektoriuje ir atitinkančiais 60 straipsnio 5 punkte nustatytas sąlygas laikotarpiu nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2028 m. gruodžio 31 d. imtinai.“

15 To paties kodekso 156 straipsnyje išdėstyta:

„Fiziniams asmenims, turintiems darbuotojo statusą arba turintiems pareigą mokėti sveikatos draudimo įmokas pagal šį įstatymą, taikomas 10 % sveikatos draudimo įmokų tarifas.“

16 Mokesčių kodekso 168 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie turintys darbdavio ar panašų statusą, privalo apskaičiuoti ir išskaičiuoti prie šaltinio fizinių asmenų, gaunančių darbo ir joms prilyginamas pajamas, mokėtinas sveikatos draudimo įmokas.“

Įsakymas Nr. 611/2019 ir Įsakymas Nr. 2165/2019

17 2019 m. sausio 31 d. ir vasario 1 d. *Ordinul Nr. 611/138/127/2019 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe Venit și evidența nominală a persoanelor asigurate*“ (Įsakymas Nr. 611/138/127/2019 dėl „deklaracijos dėl įsipareigojimo mokėti socialinio draudimo įmokas, pajamų mokestį ir apdraustųjų asmenų registro“ formos pavyzdžio, turinio, pateikimo tvarkos ir tvarkymo patvirtinimo) (*Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 123, 2019 m. vasario 15 d.; toliau – Įsakymas Nr. 611/2019) ir 2019 m. gegužės 10, 15 ir 17 d. *Ordinul Nr. 2165/837/743/2019 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate*“ (Įsakymas Nr. 2165/837/743/2019 dėl „deklaracijos dėl įsipareigojimo mokėti socialinio draudimo įmokas, pajamų mokestį ir apdraustųjų asmenų registro“ 112 formos pavyzdžio, turinio, pateikimo tvarkos ir tvarkymo patvirtinimo) (*Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 404, 2019 m. gegužės 23 d.; toliau – Įsakymas Nr. 2165/2019) 6 priedo aštuntoje pastraipoje nustatyta:

„Mokesčių kodekso 60 straipsnio 5 punkte, 138bis straipsnyje, 154 straipsnio 1 dalies r punkte ir 220quater straipsnio 2 dalyje nurodytos mokesčių lengvatos netaikomos komandiruotų darbuotojų darbo ir joms prilyginamoms pajamoms.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

18 *Nord Vest Pro* yra pagal Rumunijos teisę įsteigta bendrovė, veikianti statybos sektoriuje. Vykdydama savo veiklą ji, be kita ko, teikia paslaugas Vokietijoje ir Austrijoje, komandiruodama darbuotojus, kad galėtų vykdyti statybos darbus šių dviejų valstybių narių teritorijoje.

19 Mokesčių institucijos atliko šios bendrovės patikrinimą, o po jo 2021 m. gegužės 10 d. buvo parengtas pranešimas apie mokesčio dydį. Šių institucijų teigimu, ši bendrovė klaidingai manė, kad jos darbuotojams, vykdantiems statybos darbus Vokietijoje ir Austrijoje, taikomas Mokesčių kodekso 60 straipsnio 5 punkte numatytas neapmokestinimas pajamų mokesčiu. Minėtų institucijų teigimu, pagal šio kodekso 78 straipsnio 2 dalies a punktą šiems darbuotojams buvo taikomas 10 % nuo pajamų tarifas. Tos pačios institucijos taip pat nusprendė, kad *Nord Vest Pro* klaidingai manė, jog į užsienį komandiruotiems darbuotojams buvo taikomas sumažintas socialinio draudimo įmokų tarifas ir atleidimas nuo sveikatos draudimo įmokų, kaip numatyta atitinkamai minėto kodekso 138bis straipsnyje ir 154 straipsnio 1 dalies r punkte, nors šio tipo darbuotojams taikomi to paties kodekso 138 straipsnio a punkte ir 156 straipsnyje numatyti tarifai, t. y. 25 % socialinio draudimo įmokoms ir 10 % sveikatos draudimo įmokoms.

20 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pranešime apie mokesčio dydį buvo nustatytos finansinės pataisos, kurias reikia atlikti dėl šio sprendimo pirmesniame punkte minėtų pajamų mokesčio ir įmokų, kurių bendra suma yra 331 906 RON (apie 67 255 eurai).

21 Klužo-Napokos regioninis viešųjų finansų generalinis direktoratas 2021 m. spalio 18 d. sprendimu atmetė *Nord Vest Pro* skundą dėl šio pranešimo apie mokesčio dydį.

22 Ši bendrovė apskundė šį sprendimą atmesti *Tribunalul Satu Mare* (Satu Marės aukštesnysis teismas, Rumunija), kuris yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

23 Šis teismas pažymi, kad minėtą pranešimą apie mokesčio dydį mokesčių institucijos priėmė remdamosi Mokesčių kodekso 60 straipsnio 5 punktu, siejamu su įsakymais Nr. 611/2019 ir Nr. 2165/2019, iš kurių matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos lengvatos netaikomos komandiruotų darbuotojų gautoms darbo ir joms prilyginamoms pajamoms. Be to, jis pažymi, kad minėtos finansinės pataisos tapo būtinos priėmus 2018 m. gruodžio 28 d. *Ordonanță de urgență a Guvernului Nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul Investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor unor acte și prorogarea unor tempsne* (Vyriausybės nepaprastasis potvarkis Nr. 114/2018 dėl tam tikrų valstybės investicinių priemonių ir tam tikrų mokestinių bei biudžetinių priemonių priėmimo, kuriuo iš dalies pakeičiami ir papildomi tam tikri teisės aktai ir pratęsiami tam tikri terminai) (*Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 1116, 2018 m. gruodžio 29 d.), kurio tikslas, kaip matyti iš jo aiškinamojo memorandumo, iš esmės buvo remti Rumunijos statybos sektoriaus veiklą suteikiant tam tikrų lengvatų šio sektoriaus darbuotojams, vykdantiems veiklą nacionalinėje teritorijoje.

24 Minėto teismo teigimu, Rumunijos teisės aktų leidėjas, numatydamas, kad šios lengvatos taikomos tik šiems darbuotojams, taikė palankesnį mokestinį vertinimą Rumunijoje veikiančioms statybos sektoriaus įmonėms, palyginti su kitų valstybių narių teritorijoje veikiančiomis statybos sektoriaus įmonėmis. Toks teisės aktų leidėjo požiūris prieštarauja vienam iš pagrindinių Europos Sąjungos tikslų, t. y. sukurti vidaus rinką. Iš tiesų toks mokestinis vertinimas, kiek jis reiškia, kad statybos sektoriaus įmonės, vykdančios veiklą už Rumunijos teritorijos ribų, apmokestinamos daugiau nei įmonės, vykdančios veiklą nacionalinėje teritorijoje, todėl jos atgrasomos nuo statybos paslaugų teikimo už Rumunijos ribų, praktiškai yra didelė kliūtis vidaus rinkos sukūrimui.

25 Šiomis aplinkybėmis *Tribunalul Satu Mare* (Satu Marės aukštesnysis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [SESV 26 ir 56 straipsnių ir Direktyvos 2006/123 20 straipsnio] nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiama tokia teisinė situacija, kaip pagrindinėje byloje, kai Rumunijos teisės aktų leidėjas Rumunijos bendroves, kurios Rumunijos valstybės teritorijoje vykdo veiklą, kuria siekiama pelno, mokesčių tikslais gali vertinti skirtingai, palyginti su [Rumunijos bendrovėmis, kurios tokią veiklą vykdo] kitų [Sąjungos valstybių narių] teritorijoje, todėl bendrovei pareiškėjai, kuri daugiausia paslaugų teikė Austrijos [Respublikos] ir Vokietijos [Federacinės Respublikos] teritorijoje, netaikomas neapmokestinimas, kuriuo naudojasi kitos statybos sektoriaus bendrovės, vykdančios savo veiklą Rumunijos valstybės teritorijoje[?]“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

26 Rumunijos vyriausybė mano, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas, nes prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nesilaikė Teisingumo Teismo procedūros reglamento 94 straipsnio c punkto ir nenurodė priežasčių, paskatinusių jį kelti klausimą dėl SESV 26 ir 56 straipsnių bei Direktyvos 2006/123 20 straipsnio išaiškinimo, ryšio tarp šių nuostatų ir pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės nuostatų ir šių nuostatų pageidaujamo išaiškinimo poveikio, kurio jis tikisi, ginčui pagrindinėje byloje išspręsti.

27 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, vykstant Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų bendradarbiavimui siekiant pateikti Sąjungos teisės išaiškinimą, kuris būtų naudingas nacionaliniam teismui, reikia, kad tas teismas tiksliai laikytųsi prašymo priimti prejudicinį sprendimą turiniui keliamų reikalavimų, aiškiai išdėstytų Procedūros reglamento 94 straipsnyje, kuris prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui turi būti žinomas (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *Consorzio Italian Management ir Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, 68 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Šie reikalavimai taip pat yra pakartoti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo rekomendacijose nacionaliniams teismams dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikimo (OL C 380, 2019, p. 1).

28 Taigi, kaip nurodyta Procedūros reglamento 94 straipsnio c punkte, sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą turi būti nurodytos priežastys, paskatinusios jį teikiantį teismą kelti klausimą dėl tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, ir jo nustatytas šių nuostatų ir pagrindinėje byloje taikomų nacionalinės teisės aktų ryšys (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *Consorzio Italian Management ir Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, 69 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad, kiek prejudicinis klausimas susijęs su Direktyvos 2006/123 20 straipsniu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nepateikė jokios informacijos, pagrindžiančios nuorodą į šią nuostatą, todėl Teisingumo Teismas nežino nei priežasčių, dėl kurių šis teismas kelia klausimą dėl minėtos nuostatos išaiškinimo, nei ryšio, kurį jis nustatė tarp šios nuostatos ir pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės nuostatų, priešingai, nei reikalaujama pagal Procedūros reglamento 94 straipsnio c punktą. Todėl šiuo aspektu pateiktas klausimas yra nepriimtinas.

30 Vis dėlto, kiek tai susiję su SESV 26 ir 56 straipsniais, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad statybos sektoriaus įmonės, vykdančios veiklą už Rumunijos teritorijos ribų, buvo vertinamos mažiau palankiai nei nacionalinėje teritorijoje veikiančios įmonės, todėl buvo atgrasomos nuo statybos paslaugų teikimo už Rumunijos ribų. Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą išdėstytos priežastys, paskatinusios prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą kelti klausimą dėl šių nuostatų išaiškinimo, ir nurodytas ryšys, kurį jis nustatė pagrindinėje byloje tarp minėtų nuostatų ir pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės nuostatų. Taigi reikia pripažinti, kad šiuo aspektu prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas, ir reikia atsakyti į jį iš esmės.

Dėl prejudicinio klausimo

31 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 26 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias mokesčių ir socialinio draudimo lengvatos taikomos tik tos valstybės narės teritorijoje veiklą vykdančių statybos sektoriaus įmonių darbuotojams.

32 Pirmiausia reikia pažymėti, viena vertus, kad tiek, kiek pateiktame klausime daroma nuoroda į SESV 26 straipsnį, ši nuostata savarankiškai taikoma tik tose Sąjungos teisės reglamentuojamose srityse, kurioms Sutartyje nenumatyta specialių taisyklių. Kadangi minėtoje nuostatoje numatyta, kad vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje, be kita ko, pagal Sutarčių nuostatas užtikrinamas laisvas darbuotojų judėjimas ir laisvė teikti paslaugas, ir kad šios laisvės įgyvendintos SESV 45 ir 56 straipsniais, nereikia aiškinti SESV 26 straipsnio (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 3 d.

Sprendimo *Tesco-Global Áruházak*, C-323/18, EU:C:2020:140, 55 ir 56 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją ir 2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Prefettura di Massa Carrara*, C-274/20, EU:C:2021:1022, 22 punktą).

33 Kita vertus, kalbant apie Europos Komisijos abejones dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės aktų suderinamumo su valstybės pagalbos taisyklėmis, pakanka pažymėti, kad šiuo atveju šis Komisijos nurodytas aspektas nepatenka į prejudicinio klausimo dalyką, todėl nereikia dėl jo priimti sprendimo.

34 Iš tiesų pagal suformuotą jurisprudenciją tik nacionalinis teismas gali apibrėžti klausimų, kuriuos jis ketina pateikti Teisingumo Teismui, dalyką. Todėl tuomet, kai iš paties prašymo nematyti būtinumo performuluoti klausimus, Teisingumo Teismas negali vieno iš suinteresuotųjų asmenų, paminėtų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje, prašymu nagrinėti klausimų, kurių nacionalinis teismas jam nėra pateikęs. Jeigu pastarasis, atsižvelgdamas į bylos eigą, manytų, kad reikia gauti papildomą Sąjungos teisės išaiškinimą, jis turėtų iš naujo kreiptis į Teisingumo Teismą (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Airbnb Ireland*, C-390/18, EU:C:2019:1112, 37 punktą).

35 Kalbant apie SESV 56 straipsnį, nurodytą pateiktame klausime, pažymėtina, kad iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad jį būtina performuluoti. Iš tiesų, šis prašymas susijęs su situacija, kai pagrindinėje byloje nagrinėjamai bendrovei netaikomos pagrindinėje byloje nagrinėjamos mokesčių ir socialinio draudimo lengvatos, kiek tai susiję su „darbuotojais, teikiančiais paslaugas Vokietijoje ir Austrijoje“.

36 Šiuo klausimu reikia priminti, kad į laisvės teikti paslaugas taikymo sritį patenka nacionalinės teisės aktai, reglamentuojantys laikiną darbuotojų, kurie siunčiami į kitą valstybę narę atlikti darbų, susijusių su jų darbdavio paslaugų teikimu, ir kurie, pabaigę užduotį, grįžta į savo kilmės šalį, bet niekada nepatenka į priimančiosios valstybės narės darbo rinką, judėjimą (1990 m. kovo 27 d. Sprendimo *Rush Portuguesa*, C-113/89, EU:C:1990:142, 15 punktas; 1994 m. rugpjūčio 9 d. Sprendimo *Vander Elst*, C-43/93, EU:C:1994:310, 21 punktas; 2001 m. spalio 25 d. Sprendimo *Finalarte ir kt.*, C-49/98, C-50/98, C-52/98–C-54/98 ir C-68/98–C-71/98, EU:C:2001:564, 22 ir 23 punktai ir 2008 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Rüffert*, C-346/06, EU:C:2008:189, 37 punktas).

37 Darytina išvada, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant tik į SESV 56 straipsnį.

Dėl laisvės teikti paslaugas apribojimo buvimo

38 Pirmiausia reikia priminti, kad valstybės narės turi įgyvendinti savo kompetenciją tiesioginių mokesčių srityje laikydamosi Sąjungos teisės ir, be kita ko, SESV užtikrinamų pagrindinių laisvių (2023 m. balandžio 27 d. Sprendimo *L Fund*, C-537/20, EU:C:2023:339, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

39 Pažymėtina, kad pagal SESV 56 straipsnį draudžiama taikyti bet kokį nacionalinės teisės aktą, kuris paslaugų teikimą tarp valstybių narių padaro sudėtingesnį už paslaugų teikimą vienoje valstybėje narėje (2012 m. spalio 18 d. Sprendimo *X*, C-498/10, EU:C:2012:635, 20 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

40 Nacionalinės priemonės, kuriomis draudžiama naudotis laisve teikti paslaugas, sukeliama nepatogumų tai daryti ar dėl kurių naudojimasis šia laisve tampa mažiau patrauklus, yra laisvės teikti paslaugas apribojimai (2012 m. spalio 18 d. Sprendimo *X*, C-498/10, EU:C:2012:635, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

41 Nagrinėjamu atveju iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad pagal taikytinas teisės nuostatas mokesčių institucijos atsisakė, kiek tai susiję su bendrovės pareiškėjos pagrindinėje byloje darbuotojais, kurie buvo komandiruoti į Vokietijos Federacinės Respublikos ir Austrijos Respublikos teritoriją, leisti pasinaudoti Mokesčių kodekso 60 straipsnio 5 punkte, 138bis straipsnyje ir 154 straipsnio 1 dalies r punkte numatytomis lengvatomis, kurios, priešingai, suteikiamos Rumunijos teritorijoje veiklą vykdantiems darbuotojams. Šias lengvatas sudaro, pirma, šių darbuotojų neapmokestinimas pajamų mokesčiu, antra, jų socialinio draudimo įmokų sumažinimas ir, trečia, jų atleidimas nuo sveikatos draudimo įmokų.

42 Reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės nuostatos nediskriminuojant taikomos visoms statybos sektoriaus įmonėms – tiek Rumunijos, tiek užsienio, jeigu jų darbuotojai atlieka savo funkcijas Rumunijos teritorijoje.

43 Vis dėlto tokios teisės nuostatos, kuriomis nustatoma skirtinga mokesčių ir socialinio apsaugos tvarka, atsižvelgiant į tai, ar atitinkami darbuotojai atlieka savo užduotis atitinkamoje valstybėje narėje, ar kitose valstybėse narėse, nors jos vienodai taikomos Rumunijos ir užsienio statybos sektoriaus įmonėms, veikiančioms Rumunijos teritorijoje, gali atgrasyti Rumunijos įmones nuo statybos paslaugų teikimo kitoje valstybėje narėje, komandiruojant darbuotojus į šios valstybės narės teritoriją.

44 Iš tiesų tokiomis priemonėmis darbuotojų naudai gali būti sumažintos darbo jėgos sąnaudos ir suteikiamas pranašumas įmonėms, jeigu jų veikla vykdoma Rumunijos teritorijoje, o paslaugų teikimas kitoje valstybėje narėje tampa mažiau patrauklus, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

45 Siekiant nustatyti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės nuostatos, nepaisant jų ribojamojo poveikio, gali būti laikomos suderinamomis su laisve teikti paslaugas, kaip tai suprantama pagal SESV 56 straipsnį, reikia išnagrinėti, ar jose įtvirtintas skirtingas požiūris susijęs su objektyviai skirtingomis situacijomis, o gal jis pateisinamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu (pagal analogiją žr. 2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Dėl objektyviai panašių situacijų egzistavimo

46 Klausimas, ar tarpvalstybinė situacija yra panaši į valstybės narės vidaus situaciją, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į tikslą, kurio siekiama aptariamomis nacionalinės teisės nuostatomis, jų dalyką ir turinį (2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

47 Be to, siekiant nustatyti, ar skirtingas požiūris, atsirandantis taikant nagrinėjamus teisės aktus, atspindi objektyvų situacijų skirtumą, turi būti atsižvelgiama tik į atitinkamus tokiais teisės aktais įtvirtintus atskyrimo kriterijus (2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

48 Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris vienintelis turi jurisdikciją aiškinti nacionalinę teisę, turi pateikti savo išaiškinimą, kad patikrintų, ar galbūt yra objektyviai panašių situacijų.

49 Vis dėlto svarbu pažymėti, kad, kaip Komisija iš esmės nurodė savo rašytinėse pastabose, atsižvelgiant į pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės aktų tikslą ir turinį, Rumunijoje įsteigtų įmonių, kurios teikia statybos paslaugas šioje valstybėje narėje, ir Rumunijoje įsteigtų įmonių, kurios teikia statybos paslaugas komandiruodamos darbuotojus į kitą valstybę narę, padėtis yra panaši, nes jos vykdo tą pačią veiklą ir joms taikoma Rumunijos teisėje nustatyta tvarka, kiek tai susiję su jų prievolėmis tiek pajamų mokesčio, tiek sveikatos draudimo ir socialinio draudimo įmokų atžvilgiu.

50 Atsižvelgiant į tai, siekiant išnagrinėti, ar yra objektyvus skirtumas tarp statybos sektoriaus įmonių, kurių darbuotojai dirba Rumunijos teritorijoje, ir įmonių, teikiančių statybos paslaugas kitose valstybėse narėse, sunkumų kyla dėl to, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodo jokio tikslo, kurio siekiama pagrindinėje byloje nagrinėjamomis mokesčių ir socialinio draudimo lengvatomis.

51 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas gali manyti, kad, kaip teigia Rumunijos vyriausybė, pagrindinėje byloje nagrinėjamomis nacionalinės teisės nuostatomis siekiama padidinti Rumunijos statybos sektoriuje dirbančių darbuotojų *neto* darbo užmokestį, siekiant prisidėti prie šių darbuotojų socialinės apsaugos ir taip reaguoti į šiam sektoriui būdingus su darbo jėga susijusius sunkumus, galinčius pakenkti paties sektoriaus gyvybingumui.

52 Šiuo klausimu, nors ši vyriausybė pažymėjo, kad iš viešosios statistikos matyti, jog, net ir pasinaudoję suteiktomis lengvatomis, Rumunijoje dirbantys darbuotojai gauna darbo užmokestį, gerokai mažesnį už kitose valstybėse narėse, kaip Vokietijos Federacinėje Respublikoje ir Austrijos Respublikoje, numatytą minimalų darbo užmokestį, reikia pažymėti, kad remiantis šiais statistiniais duomenimis neatmetama galimybė, jog tam tikrais atvejais šie darbuotojai gali gauti tą patį darbo užmokestį kaip ir tie, kurie teikia statybos paslaugas kitose valstybėse narėse, nes, remiantis Teisingumo Teismo turimoje bylos medžiagoje esančia informacija, neapmokestinimas pajamų mokesčiu taikomas mėnesinėms *bruto* pajamoms, siekiančioms iki 30 000 RON.

53 Šiomis aplinkybėmis atrodo, kad skirtingas požiūris, įtvirtintas pagrindinėje byloje nagrinėjamose teisės nuostatose, neatspindi objektyvaus situacijų skirtumo, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl privalomųjų bendrojo intereso pagrindų buvimo

54 Reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją laisvės teikti paslaugas apribojimas leistinas, tik jeigu juo siekiama SESV atitinkančio teisėto tikslo, jis pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais ir atitinka proporcingumo principą, o tai reiškia, kad jo taikymas turi būti tinkamas atitinkamo tikslo įgyvendinimui nuosekliai ir sistemiškai užtikrinti ir neviršyti to, kas būtina jam pasiekti (šiuo klausimu žr. 2019 m. birželio 18 d. Sprendimo *Austrija / Vokietija*, C-591/17, EU:C:2019:504, 139 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2022 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Cilevičs ir kt.*, C-391/20, EU:C:2022:638, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

55 Nagrinėjamu atveju, nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodo pagrindinėje byloje nagrinėjamomis nacionalinės teisės nuostatomis siekiamo tikslo, Rumunijos vyriausybė iš esmės teigia, kad jos pateisinamos privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais,

susijusiais visų pirma su būtinybe užtikrinti statybos sektoriaus darbuotojų socialinę apsaugą ir tinkamas darbo sąlygas vidaus rinkoje mažinant Sąjungos lygmeniu egzistuojantį darbo užmokesčių atotrūkį, be to, tikslu kovoti su nedeklaruotu darbu ir sukčiavimu mokesčiais ir, galiausiai, specifinėmis Rumunijos statybos sektoriaus problemomis, susijusiomis su darbo jėgos trūkumu, su kuriuo šis sektorius susiduria dėl nerimą keliančios šioje srityje kvalifikuotų darbuotojų migracijos į užsienį dėl su darbo užmokesčiu susijusių priežasčių.

56 Pirma, kalbant apie būtinybę užtikrinti šio sektoriaus darbuotojų socialinę apsaugą ir garantuoti tinkamas darbo sąlygas, reikia priminti, kad Teisingumo Teismo pripažinti privalomieji bendrojo intereso pagrindai apima tiek darbuotojų apsaugą, tiek užimtumo išsaugojimą ir skatinimą kaip teisėtus socialinės politikos tikslus (šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *AGET Iraklis*, C-201/15, EU:C:2016:972, 73–75 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

57 Teisingumo Teismas taip pat yra pripažinęs privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais kovą su sukčiavimu, visų pirma socialinės rūpybos srityje, ir piktnaudžiavimo prevenciją (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Maksimovic ir kt.*, C-64/18, C-140/18, C-146/18 ir C-148/18, EU:C:2019:723, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), taip pat siekį išvengti sutrikimų darbo rinkoje (2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Danieli & C. Officine Meccaniche ir kt.*, C-18/17, EU:C:2018:904, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

58 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Sąjunga turi ekonominių ir socialinių tikslų, todėl iš SESV nuostatų, susijusių su laisvu prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimu, kylančios teisės turi būti suderintos su socialinės politikos tikslais, tarp kurių, be kita ko, kaip matyti iš SESV 151 straipsnio pirmos pastraipos, yra gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimas ir derama socialinė apsauga (šiuo klausimu, žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *AGET Iraklis*, C-201/15, EU:C:2016:972, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

59 Nagrinėjamu atveju tiesa, kad pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamas teisės nuostatas Rumunijoje dirbantiems statybos sektoriaus darbuotojams iš principo leidžiama padidinti *neto* darbo užmokestį proporcingai sumoms, atitinkančioms pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokesčių ir socialinio draudimo lengvatas. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar šiomis teisės nuostatomis galima nuosekliai ir sistemiškai užtikrinti statybos sektoriaus darbuotojų socialinę apsaugą mažinant Sąjungos lygmeniu egzistuojantį darbo užmokesčių atotrūkį, be kita ko, užtikrinant, kad įmonės praktiškai perkeltų gautas mokesčių ir socialinio draudimo lengvatas į darbuotojams mokamą darbo užmokestį, dėl ko jis padidėtų.

60 Tuo atveju, jei minėtos teisės nuostatos turėtų būti laikomos tinkamomis siekiamo tikslo įgyvendinimui nuosekliai ir sistemiškai užtikrinti, dar reikia, kad jos neviršytų to, kas būtina šiam tikslui pasiekti.

61 Antra, kiek tai susiję su kova su nedeklaruotu darbu ir sukčiavimu mokesčiais, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad privalomieji bendrojo intereso pagrindai, kuriais galima pateisinti SESV garantuojamų judėjimo laisvių įgyvendinimo apribojimus, taip pat yra tiek kova su nedeklaruotu darbu (šiuo klausimu žr. 2006 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-255/04, EU:C:2006:401, 43, 46 ir 52 punktus), tiek būtinybė užtikrinti mokesčių surinkimo veiksmingumą (šiuo klausimu žr. 2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Airbnb Ireland ir Airbnb Payments UK*, C-83/21, EU:C:2022:1018, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), tiek kova su sukčiavimu mokesčiais (šiuo klausimu žr. 2022 m. vasario 24 d. Sprendimo *Pharmacie populaire – La Sauvegarde ir Pharma Santé – Réseau Solidaris*, C-52/21 ir C-53/21, EU:C:2022:127, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

62 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad kova su nedeklaruotu darbu ir sukčiavimu mokesčiais negali pateisinti to, kad tik iš įmonių, kurių darbuotojai dirba kitoje valstybėje narėje, būtų atimtos pagrindinėje byloje nagrinėjamos mokesčių ir socialinio draudimo lengvatos. Iš tiesų šiuo atžvilgiu negalima preziumuoti, kad naudojantis laisve teikti paslaugas yra sukčiaujama.

63 Trečia, dėl specifinių Rumunijos statybos sektoriaus problemų, susijusių su darbo jėgos trūkumu dėl kvalifikuotų darbuotojų migracijos į užsienį dėl su darbo užmokesčiu susijusių priežasčių, pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją vien ekonominio pobūdžio motyvai, kaip antai, be kita ko, nacionalinės ekonomikos skatinimas ar geras jos veikimas, negali pateisinti Sutartimi draudžiamų kliūčių (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *AGET Iraklis*, C-201/15, EU:C:2016:972, 72 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

64 Vis dėlto, kaip iš esmės teigia generalinė advokatė išvados 45, 46 ir 48 punktuose, argumentai, susiję su tikslu kovoti su sistemine rizika, su kuria valstybė narė susiduria neabejotinai jos vystymuisi svarbiame sektoriuje, kaip nagrinėjamu atveju statybos sektoriuje, siekiant užtikrinti šio sektoriaus gyvybingumą ar net patį išlikimą, prilygsta privalomiesiems bendrojo intereso pagrindams, galintiems pateisinti SESV garantuojamų pagrindinių laisvių apribojimą. Nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias mokesčių ir socialinio draudimo lengvatos suteikiamos tik įmonėms, kurių darbuotojai dirba šioje valstybėje narėje, turi būti tinkamos siekiamo tikslo įgyvendinimui nuosekliai ir sistemiškai užtikrinti ir neviršyti to, kas būtina jam pasiekti, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas (pagal analogiją žr. 2021 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UBS Real Estate*, C-478/19 ir C-479/19, EU:C:2021:1015, 73 punktą).

65 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: SESV 56 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias mokesčių ir socialinio draudimo lengvatos suteikiamos tik statybos sektoriaus įmonių, vykdančių veiklą šios valstybės narės teritorijoje ir esančių panašioje padėtyje kaip statybos sektoriaus įmonės, kurių darbuotojai komandiruojami į kitas valstybes nares, darbuotojams, su sąlyga, kad šios nacionalinės teisės nuostatos pateisinamos privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais ir atitinka proporcingumo principą, o tai reiškia, kad jų taikymas turi būti tinkamas siekiamo tikslo įgyvendinimui nuosekliai ir sistemiškai užtikrinti ir neviršyti to, kas būtina jam pasiekti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

66 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

SESV 56 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias mokesčių ir socialinio draudimo lengvatos suteikiamos tik statybos sektoriaus įmonių, vykdančių veiklą šios valstybės narės teritorijoje ir esančių panašioje padėtyje kaip statybos sektoriaus įmonės, kurių darbuotojai komandiruojami į kitas valstybes nares, darbuotojams, su sąlyga, kad šios nacionalinės teisės nuostatos pateisinamos privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais ir atitinka proporcingumo

principą, o tai reiškia, kad jų taikymas turi būti tinkamas siekiamo tikslo įgyvendinimui nuosekliai ir sistemiškai užtikrinti ir neviršyti to, kas būtina jam pasiekti.

Parašai.